

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 148/2015
24.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.Ј. и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. М.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К. 783/10 од 07.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 968/14 од 25.09.2014. године, у седници већа одржаној 24.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К. 783/10 од 07.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 968/14 од 25.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К. 783/10 од 07.03.2014. године, окр. С.Ј., оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Истом пресудом окр. С.Д. оглашен је кривим због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 120.000,00 динара.

Апелациони суд у Нишу пресудом Кж1 бр. 968/14 од 25.09.2014. године поред осталог одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног С.Ј. и првостепену пресуду потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. С.Ј. поднео је захтев за заштиту законитости без навођења разлога из којих подноси захтев, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета за захтевом за заштиту законитости браниоца окр. С.Ј., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву најпре цитира одредбе члана 492, 482, 483, 485. ЗКП, а затим у образложењу захтева наводи да није доказано да је окривљени у критично време био у земљи нити да је на начин описан у оптужници извршио предметно кривично дело, да суд није прихватио предлог окривљеног да се изврши увид у фотокопију личне карте за окривљеног и листу о пријављеном пребивалишту у Румунији, затим да је суд био пристрасан, нарушио принцип правичног суђења, да је потпуно погрешно утврђена улога окривљеног С.Д. у предметном кривичном поступку и даље у образложењу захтева полемише са оценом изведених доказа од стране првостепеног суда.

Изнетим наводима захтева бранилац окр. С.Ј. оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Међутим, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП чињенично стање не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа
судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**